
NAPIERZYĆ SIĘ (2) *vb pf*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

praet 3 sg m napierzył się (1). ◇ con 3 sg by się napierzył (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Nastroszyć się; w przeni (1) : A rozum ielźcże bárzyey wżędy lie nápierzył/ A práwie ná wżytko zle márníe lie rozšzyrzył. RejWiz 175.*

2. *Przystroić się, przybrać się; w przeni [czym] (1) :*

Szereg: »napierzyć się i upstrzyć« (1): áni Bogu miłym/ áni zbáwionym być nie może/ ktory w tym kościele nie ielt/ by fię niewiem iákimi wczynkámí nápierzył y vpłtrzył. ReszPrz 24.

Formacje współrdzenne cf PIERZYĆ SIĘ.

Cf NAPIERZONY